

REZIME

Sušтина postojanja penzijskog i invalidskog osiguranja je da pruži osiguranicima osjećaj sigurnosti koji se za slučaj nastanka rizika pretvara u realno dugoročno materijalno davanje.

Naravno, u okviru naprijed rečenog neophodno je pomenuti osnovnu funkciju socijalnog prava. To je osiguranje životne egzistencije čovjeka kao titulara prava, odnosno to je mogućnost da lakše prebrodi ili ublaži stanje socijalne potrebe.

U principu težnja svih savremenih društava jeste da obezbjede u što većem obimu socijalnu sigurnost svih svojih građana, što se postiže vođenjem određene socijalne politike.

Kada govorimo globalno o problemu funkcionisanja penzijskog i invalidskog osiguranja u BiH, problemi su uglavnom u oba entiteta slični i možemo ih ilustrirati zajedničkim pokazateljima, kao što su, niske penzije, slaba kupovna moć, skupa potrošačka korpa. Stoga, neophodno je ući u reformske promjene penzijskog sistema u Federaciji BiH.

Sam zakon iz 1998. godine na određen način je reformski, cijeneći da je prvi puta jedinstveno utvrđeno pravo za sve osiguranike na prostoru Federacije. Kada se govori o modelu penzijskog sistema kroz projekat SITAP, misli se prije svega na eksponiranost u zajedničkom radu savjetnika za penzijsku politiku, osoblja resornih ministarstava, penzijskih fondova, zavoda.

Na taj način prije svega zajedničkim radom i koordiniranim aktivnostima locirani su problemi, predložene reformske promjene koje su neophodne uz prijedlog osiguranja. Sama reforma postojećeg sistema se eksplicitno nameće kao nužnost u bitan preduvjet za ulazak u evropske ekonomske asocijacije.

Ključne riječi: Socijalno pravo, reforma, penzijsko invalidsko osiguranje.